

vurdering, men bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., tilsigtes navnlig anvendt i boer, hvor alle indsatte – som det er forekommet i praksis – ellers ville være legatarer, med den konsekvens at boet ikke ville kunne skiftes privat.

Endvidere vil der kunne være tilfælde, hvor det efter boets foreløbige stilling kan være tvivlsomt, om der vil blive fuld dækning til en sumlegatar, og hvor denne derfor ikke umiddelbart kan påregne at modtage en »bestemt angivet pengesum«. Skifteretten vil da ligeledes kunne træffe bestemmelse om, at den pågældende skal stilles som arving. Det er generelt forudsat, at skifteretten særligt vil tillægge legatarer, som skal modtage mere betydningsfulde dele af boet, stilling som arvinger.

Anvendelse af reglen i stk. 3, 2. pkt., hvorefter skifteretten i visse situationer også kan bestemme, at en arving skal have stilling som legatar, er betinget af, at den pågældende arving enten har givet sit samtykke, eller at arvingen alene skal arve en ubetydelig del af boet. En arving, der efter denne bestemmelse får status af legatar, mister ikke derved sin ret til overtagelse efter vurdering. Dette indebærer, at den pågældende skal orienteres, hvis boet påtænker at afhænde genstande, således at den pågældende får mulighed for at klage til skifteretten.

Til § 14

Efter gældende ret antages det, at en legatar, hvor testamentet ikke bestemmer andet, skal modtage sit legat, så snart boets formueforhold tillader det.

Ved forslaget § 14 ændres der herved, idet der ikke ses at kunne påvises væsentlige grunde til, at legatarer skal modtage deres legat, før arvingerne deler boet imellem sig. I overensstemmelse hermed fastslår *stk. 1*, at legatarer først skal opfyldes, når boets øvrige aktiver deles mellem arvingerne. En legatar, der skal modtage indbo, har således krav på at modtage sit legat, når indboet deles mellem arvingerne. En legatar, der skal modtage en pengesum, har krav på at modtage denne, så snart andet end indbo og personlige effekter deles mellem arvingerne eller udloddes til disse.

Har arveladeren i testamentet angivet et tidligere tidspunkt for opfyldelse af et legat end det, der følger af forslaget § 14, skal boet respektere dette, medmindre boets likviditets- eller solvensforhold suspenderer forpligtelsen. Har arveladeren fastsat bestemmelse om forrentning, det være sig som kreditrente eller som morarente, skal bestemmelsen herom i tilsvarende omfang respekteres.

Misligholder privatskiftende arvinger deres pligt til at dække legatarer, hæfter arvingerne over for le-

gatarerne på samme måde, som arvingerne hæfter for boets ubetalte gæld, jf. herved forslaget § 28.

Skifteretten kan under særlige omstændigheder bestemme, at en legatar skal have opfyldt sit legat på et tidligere tidspunkt. Dette vil eksempelvis kunne være aktuelt, hvor arvingerne under et privat skifte undlader at dele boet imellem sig, efter at boopgørelse er udfærdiget og indsendt.

Efter forslaget § 88, stk. 1, har en ikke dækket sumlegatar ret til sædvanlig morarente fra det tidspunkt, hvor den pågældende havde krav på dækning efter § 14.

Til kapitel 11

Skifteværger

Bestemmelserne i kapitel 11 indeholder forslag til et nyt repræsentationssystem i skiftesager. Formålet hermed er at skabe et effektivt og hurtigvirkende system uden unødige formaliteter, der skal sikre en betryggende varetagelse af de impliceredes interesser.

Efter de gældende regler er der i en række situationer mulighed for at beskikke værge for arvinger i skiftesager. Disse regler kan imidlertid ikke anses for videre hensigtsmæssige, idet de dels bevirker, at skifterne under tiden försinkes væsentligt, dels at en række skifter, der ellers ville kunne foretages privat, må gå til offentlig skiftebehandling.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor der nøjere er redegjort for de overvejelser, der danner grundlag for lovforslagets bestemmelser om skifteværger.

Om de særlige hæftelsesregler, der gælder for arvinger, der ved boets udlevering er repræsenteret ved værge eller skifteværge, henvises til forslaget § 27, stk. 2.

Til § 15

Bestemmelsens stk. 1 angiver de situationer, hvor beskikkelse af en skifteværge er obligatorisk, jf. dog stk. 6.

Skifteretten skal i hvert enkelt tilfælde vurdere, om der foreligger en situation, der gør beskikkelse af skifteværge påkrævet.

I skiftesager har skifteretten vejledningspligt og pligt til at påse, at betingelserne for et bos berigtigelse foreligger, herunder at arvinger og eventuel efterlevende ægtefælle tiltræder valget af behandlingsmåde. Enhver oplysning om, at en arving eller ægtefælle ikke kan varetage sine interesser under skiftet, bør derfor føre til, at skifteretten undersøger spørgsmålet nøjere og om fornødent af egen drift tager initiativ til at beskikke en skifteværge.